

The Holy See

Papin nagovor uz molitvu Anđeo Gospodnji

Nedjelja, 23. prosinca 2012.

[\[Video\]](#)

Susret Starog i Novog zavjeta

Draga braćo i sestre!

Na ovu Četvrtu nedjelju Došašća, koja neposredno prethodi svetkovini Rođenja Gospodinova, u Evanđelju se pripovijeda o Marijinu pohodi Elizabeti. Taj događaj ne predstavlja jednostavnu gestu uljudnosti, već prikazuje s velikom jednostavnošću susret Staroga s Novim zavjetom. Dvije žene, i jedna i druga trudna, utjelovljuje očekivanje i Očekivanog. Starija, Elizabeta simbolizira Izraela koji očekuje Mesiju, dok mlađa, Marija nosi u sebi ispunjenje toga očekivanja na dobrobit čitavog ljudskog roda. U dvije žene se susreću i prepoznaju prije svega plodovi dviju utroba, Ivan i Krist. Kršćanski pjesnik Prudencije ovako to komentira: "Dijete u krilu starice pozdravlja, preko usta svoje majke, Gospodina sina Djevice" (Apotheosis, 590: PL 59, 970). Ivanovo radovanje u Elizabetinoj utrobi je znak ispunjenja očekivanja: Bog pohodi svoj narod. U naviještenju arkandeo Gabriel je govorio Mariji o Elizabetinoj trudnoći (usp. Lk 1, 36) kao dokazu Božje moći: neplodnost se, usprkos poodmakloj dobi, preobrazila u plodnost.

Pri dočeku Marije, Elizabeta prepoznaje da se ostvaruje Božje obećanje ljudskom rodu i kliče: "Blagoslovljena ti među ženama i blagoslovljen plod utrobe tvoje! Ta otkuda meni da mi dođe majka Gospodina mojega?" (Lk 1, 42-43). Izraz "Blagoslovljena ti među ženama" referira se u Starome zavjetu na Jaelu (Suci 5, 24) i Juditu (Jdt 13, 1), dvije žene ratnice koje se zauzimaju za spas Izraela. Sada je pak upućen Mariji, mirnoj djevojci koja će roditi Spasitelja svijeta. Tako i Ivanov klik taj od radosti (usp. Lk 1, 44) podsjeća na ples kojim je kralj David pratio ulazak Kovčega saveza u Jeruzalem (usp. 1 Kr 15, 29). Kovčeg, u kojem su se nalazile ploče Zakona, mana i štap Aronov (usp. Heb 9, 4) bio je znak Božje prisutnosti u svom narodu. Još nerođeni Ivan kliče od

radosti pred Marijom, Kovčegom novoga Saveza, koja nosi u krilu Isusa, Sina Božjega koji je postao čovjekom.

Prizor pohođenja izražava također ljepotu prihvaćanja: tamo gdje vlada uzajamno prihvaćanje, slušanje, tamo gdje se ostavlja drugome prostora, ondje je Bog i radost koja dolazi od njega. Nasljedujemo Mariju u božićnom vremenu, pohađajući one koji su u nekoj nevolji, posebno bolesne, zatvorenike, starije i djecu. Nasljedujemo također Elizabetu koja dočekuje goste kao samoga Boga: ako ga ne želimo nikada nećemo upoznati Gospodina, ako ga ne čekamo nećemo ga susresti, ako ga ne tražimo nećemo ga naći. Istom onom radošću kojom je Marija pohitala Elizabeti (usp. Lk 1, 39) i mi idimo ususret Gospodinu koji dolazi. Molimo da svi ljudi traže Boga, otkrivajući da Bog prvi dolazi nas pohoditi. Mariji, Kovčegu Novog i Vječnog saveza, povjerimo svoje srce, da ga učini dostojnim da primi Gospodina koji nam dolazi u pohod u otajstvu svoga Rođenja.